

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18Csp/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316207469
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8316207469.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v spore žalobcu : BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej : E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. V. XXX/XX, XXX XX A., o zaplatenie 5980,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5850,93 eur spolu s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5850,93 eur od 9.12.2014 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V časti nároku žalobcu o zaplatenie sumy 1147,33 eur s príslušenstvom súd žalobu žalobcu zamietla.

Priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 65,68%.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.08.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 5 980,81 eur, dlžného úroku v sume 1 017,45 eur, úroku z omeškania v sume 2 022,56 eur, úroku zo zostatku nesplatennej istiny 5 980,81 eur vo výške 19 % ročne od 01.05.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5 980,81 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, poplatkov vo výške 64,59 eur a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 17.12.2013 uzatvoril so žalovanými ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a jej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na jej základe poskytol žalovanému peňažné prostriedky podľa zmluvy. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti splátok dohodnutou v zmluve. Žalovaný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru splatil svoj záväzok iba čiastočne. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Toto právo si žalobca uplatnil. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. V zmysle zmluvy žalovanému vznikla povinnosť za poskytnutý úver zaplatiť úroky vo výške 19 % ročne. V zmysle obchodných podmienok, v prípade ak sa úver stal predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. V konaní si žalobca uplatňuje voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania. Dátum úročenia je od 01.05.2016, t.j. od dátumu nasledujúceho po dni vystavenia listiny- Aktuálny stav úveru zo dňa 30.04.2016. Voči žalovanému si uplatňuje aj príslušenstvo pohľadávky a to poplatky za upomienky podľa sadzobníka, čo predstavuje sumu 64,59 eur.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Podaním doručeným súdu dňa 28.11.2016 zoberal žalobca svoju žalobu v časti uplatnených vyčíslených úrokov - zmluvných aj z omeškania - odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti do 8.12.2014 vo výške 2 022,56 eur ako aj úroky vo výške 19% zo sumy 5 980,81 eur od 1.5.2016 do zaplatenia späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť mu istinu vo výške 5 980,81 eur, úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 5 980,81 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, úroky vo výške 1 017,45 eur, poplatky vo výške 64,59 eur a trovy konania. Žalobca zoberal žalobu čiastočne späť pred doručením žaloby žalobcovi, preto súd ďalej v zmysle § 145 ods. 3 Civilného sporového poriadku konal o nároku žalobcu tak ako je vyššie uvedené bez rozhodnutia o zastavení konania v časti čiastočného späťvzatie žaloby. Podaním doručeným súdu dňa 21.08.2017 žalobca opravil podanie označené ako čiastočné späťvzatie, a to v časti úroku z omeškania, ktorý po oprave žiadal priznať vo výške 5,25% ročne zo sumy 5980,81 eur od 09.12.2014 do zaplatenia.

4. Súd 1. inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 22.08.2017, č.k. 18Csp/44/2016-91, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 850,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 5 850,93 eur od 1.5.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 29,72%.

5. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, a to proti výroku ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a výroku o trovách konania. Namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom poukázal na judikatúru týkajúcu sa posúdenia náležitosti odôvodnenia rozhodnutí súdov v súlade so zachovaním práva na spravodlivý proces, ako aj práva na súdnu ochranu zaručeného ústavou. Ďalej namietal odôvodnenie v bode 32 týkajúce sa posúdenia nedostatku náležitosti vyplývajúcej zo zmluvy o pôžičke, v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k.) zákona č. 129/2010 Z.z., a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. S poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015, uviedol, že Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zdôraznila, že judikatúra Európskeho súdneho dvora je rozhodovacou praxou Súdneho dvora EÚ, ktorou sa vytvárajú rozhodnutia tohto súdu v jednotlivých preskúmaných záležitostiach, a že táto judikatúra má povahu prameňa európskeho práva. Zároveň platí, že ak je akékoľvek vnútroštátne pravidlo v rozpore s európskym právom, orgány daného štátu ho nemajú uplatňovať. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere jasným spôsobom obsahuje údaj o výške splátky (149,07.- eur), počte splátok v rozsahu 72 a v termíne k 25. dňu v mesiaci počnúc dňom 25.01.2014 do 25.12.2019 jednotlivých splátok. Z tohto dôvodu nesúhlasila s právnym posúdením zmluvy o pôžičke súdom prvej inštancie ako zmluvy bezúročnej a bez poplatkov. Ďalej poukázala na bod 34 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia týkajúci sa náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j.) zákona č. 129/2010 Z.z.. V tejto časti taktiež poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015 s tým že uviedla, že samotné číselné neuviedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná, matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje. Zároveň bola žalovaná na uvedenú skutočnosť upozornená priamo v zmluve o úvere pod dojednanými zmluvnými podmienkami (čl. 3, bod 3.1 zmluvy o úvere). Právny zástupca žalobcu ďalej v odôvodnení odvolania poukázal na bod 37 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k priznanému úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5 850,93.- eura od 01.05.2016 do zaplatenia, ktorý výrok napadnutého rozhodnutia sa s odôvodnením nezhoduje, a to v časti odôvodnenia týkajúceho sa priznania úroku z omeškania od 09.12.2014. Namietal, že súd prvej inštancie odňal žalobcovi právo na úrok z omeškania vo výške 5,25 % z istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatnení, t.j. odo dňa 09.12.2014 do 30.04.2016, a preto v tejto časti považovala napadnuté rozhodnutie za arbitrárne a neudržateľné. Vo vzťahu k bodu 38 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedla, že účtované poplatky boli v súlade so sadzobníkom poplatkov úverov pre obyvateľstvo - dostupná pôžička. Poplatky boli žalovanej účtované za upomienky pri omeškaní splátky, pričom účelnosť týchto poplatkov je daná najmä predchádzaním vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Žalobca si voči žalovanej neuplatňoval nárok na zmluvnú pokutu. Taktiež poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C/42/2015 s tým že zdôraznila, že z rozhodnutia vyplýva že smernica žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluvy o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie musia byť vyhotovené v jedinom dokumente. Zdôraznil, že obchodné podmienky,

všeobecné obchodné podmienky, ako aj sadzobník poplatkov upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob aj výšku sankcií za omeškanie so splnením zmluvnej povinnosti. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo alternatívne žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Uplatnil si náhradu trov celého konania.

6. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 15.05.2018, č.k. 4Co113/2017-135 potvrdil rozsudok zamietavom výroku o zaplatenie 64,59 eur z titulu poplatkov. V ostatnej časti zamietavého výroku a vo výroku o trovách konania zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie uložil povinnosť opätovne vo veci rozhodnúť ohľadne uplatneného nároku vo vzťahu k istine uplatnenej vo výške 5 980,81- eur a rozdielu priznanej istiny vo výške 5 850,93- eur, ktoré nepriznanie bolo potrebné náležite odôvodniť v zamietavom výroku, ako aj opätovne rozhodnúť o uplatnenom nároku žalobcu spresnenom v podaní zo dňa 21.08.2017 (čl. 72 až 87 spisu), z ktorého časti 5 vyplýva, že žalobca si uplatnil z titulu úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5 980,81.- eura od 09.12.2014 do zaplatenia, oproti úprave petitu žaloby podaním zo dňa 15.11.2016 (čl. 32 spisu), úrok z omeškania od 01.05.2016 do zaplatenia. Zároveň je potrebné sa vypořadať aj s uplatnenými úrokmi vo výške 1 017,45.- eura, ktoré sú vyčíslené rozhodnutia ako úroky a úroky z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti v rámci odôvodnenia uplatneného príslušenstva pohľadávky.

7. Súd vykonal dokazovanie v rámci intencií odvolacieho súdu, najmä Zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami žalobcu pre úver, sadzobníkom poplatkov žalobcu, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou žalobcu zo dňa 8.12.2014, výpisom z účtu žalovaného, predpisom splátok, písomnými vyjadreniami žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav.

8. Žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 17.12.2013 uzatvorili Zmluvu o úvere - dostupná pôžička, č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 6 000,- eur. Výška úrokovej sadzby bola 19 % ročne. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach vo výške 149,07 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 25.1.2014 a poslednej dňa 25.12.2019. Výška RPMN bola 20,75 %, priemerná RPMN bola 19,35 %. Celková výška nákladov bol uvedená v sume 4 132,91 eur. Celkovú čiastku úveru predstavoval súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

9. V zmysle bodu 3.5. Zmluvy, sa právne vzťahy neupravené Zmluvou sa riadia OP, VOP, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, oznámením o úrokových sadzbách.

10. Podľa článku 5., bod 5.6. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička žalobcu, platby klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: poplatky podľa sadzobníka, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru.

Podľa článku 6., bod 6.2. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička žalobcu, ak klient je v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške alebo poskytol banke nepravdivé údaje, alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz, alebo exekúcia, alebo klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

11. Výzvou na splatenie dlžnej sumy zo dňa 8.12.2014 žalobca žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 7 062,85 eur a to z dôvodu, že ku dňu 8.12.2014 vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú v celom rozsahu. Výzva bola žalovanému doručená dňa 3.10.2015.

12. Z aktuálneho stavu úveru žalovaného ku dňu 30.04.2016 vyplýva, sa uvádza, že poskytnutá výška úveru bola 6000 eur, vyčerpaných bolo 6000 eur, splatených 196,19 eur, mimoriadne splatené 0,-eur, možnosť čerpať 0,-eur, nedočerpané 0,-eur, celková istina 2254,76 eur a čakajúce úhrady 0,-eur.

13. Z tohto výpisu z časti „Zaplatené splátky“ súd zistil, že žalovaný v období od 25.01.2014 do 25.02.2014 uhradil Poštovej banke a.s. spolu sumu 149,07 eur.

Na istinu úveru ako jej úhrada bola započítaná suma 19,19 eur. Celkovo žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 149,07 eur.

14. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN, pri výške úveru 6000,- eur, výške splátky 149,07 eur, počte splátok 72, výška RPMN bola 24,03 %.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Záver o tom, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou potvrdil i odvolací súd vo svojom rozsudku zo dňa 15.05.2018, č.k. 4Co/113/2017-135 a súd prvej inštancie v tomto smere už žiadne dokazovanie nevykonával.

20. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 6 000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 splátkach vo výške 149,07 eur mesačne, od 25.1.2014 do 25.12.2019. Súčasťou splátky bol úrok, poplatky, pričom priamo v zmluve presné rozčlenenie splátky na jednotlivé položky nie je uvedené. Medzi stranami sporu bola aj dohodnutá výška úroku z úveru a to vo výške 19 % ročne. Výška RPMN bola v zmluve uvedená 20,75 % a celkové náklady v súvislosti s úverom boli uvedené vo výške 4 132,91 eur. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného a to nesplácania dohodnutých mesačných splátok, žalobca vyhlásil ku dňu 8.12.2014 predčasnú splatnosť úveru. Súd mal tiež za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil celkovo sumu 149,07 eur a z tejto sumy iba časť bola započítaná na istinu a to vo výške 19,19 eur a zvyšok uhradenej sumy bol započítaný na príslušenstvo.

Uvedené skutočnosti boli v konaní preukázané a súd ich nemal za sporné.

21. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f), k) zákona). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená konečná splatnosť pôžičky, teda nie je naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, rovnako zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Absencia vyššie uvedených náležitostí má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. Preto súd považoval predmetnú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú.

22. Žalovaný bol tak na istine pôžičky povinný zaplatiť sumu 6000 eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovaného boli uhradené finančné prostriedky v sume 149,07 eur a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 5850,93 eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 5850,93 eur. Žalobca však žiadal priznať sumu 5980,81 eur, preto súd v časti o zaplatenie sumy 129,88 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi žalovanou sumou 5980,81 eur a priznanou sumou 5850,93 eur zamietol.

Rovnako súd zamietol i žalobu v časti o zaplatenie sumy 1017,45 eur, ktorú žalobca požadoval titulom kapitalizovaných úrokov v a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti. Kapitalizované úroky nepriznal z dôvodu, že predmetný úver súd považoval za bez úrokov a bez poplatkov a úroky z omeškania nepriznal, nakoľko boli vyčíslené z vyššej sumy než na akú žalobcovi vznikol nárok. Preto súd žalobu o zaplatenie úrokov v sume 1017,47 zamietol. Celkovo súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 1147,33 eur s príslušenstvom.

23. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

Žalobcovi však nie je možné priznať nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý vyčíslil ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti a ktorý si uplatnil jednou sumou vo výške 1017,45 eur spolu s kapitalizovaným úrokom z úveru k uvedenej dňu. Okrem toho, tento úrok z omeškania bol vyčíslený z

vyšších súm na úhradu akých, vzhľadom na vyššie uvedený záver súdu, žalobcovi vznikol nárok. Túto skutočnosť už vyššie súd skonštatoval.

Súd preto žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne z priznanej sumy 5850,93 eur, ktorého výška nie je v rozpore so zákonnou úpravou a to odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru, t.j. odo dňa 09.12.2014 a vo zvyšnej časti žalobu pokiaľ sa jedná o tento nárok ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie celkovo sumy 7062,85 eur (5 980,81 eur + 1 017,45 eur + + 64,59 eur). Súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 5850,93 eur s príl. vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 82,84% a žalovaný v rozsahu 17,16 % (5850,93 : 7062,85 x 100).

Súd vychádzal z pomeru úspechu strán sporu v konaní a úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanému, preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,68 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.